

[Ih Thyregod.]

modtaget for et par dage siden. Det er et omfattende materiale, men der er mange værdifulde synspunkter heri, som kan føre frem til løsning af de problemer, som vi her beskæftiger os med.

Det er vel en udbredt opfattelse både i befolkningen og blandt politikerne i folketinget, at boligforliget i 1966 ikke endeligt løste boligproblemet. Dette svarer ganske nøje til de synspunkter, som hr. Helge Nielsen for lidt siden fremførte her, og der er derfor for så vidt enighed mellem folketingets boligpartier, om, at en revision af boligforliget er påkrævet. Jeg minder også om, at socialdemokratiet allerede to gange her i folketinget har fremsat forslag, som reelt måtte betragtes som værende i strid med boligforliget. Der er altså enighed mellem de politiske partier om, at en revision af boligforliget fra 1966 er naturlig.

Der er også enighed om, at der i 1966 blev opnået en række væsentlige fremskridt. Jeg tænker her på den begyndende normalisering på boligmarkedet, og jeg tænker på den mere socialt betingede støtte til familier med børn, til pensionister og andre med særlige sociale behov, som trådte i kraft med boligsikringen, i modsætning til den hidtidige støtteordning, hvor det mere var ejendommens opførelsesår, der var afgørende for den sociale støtte, som blev givet. Målet må i det hele taget være, at det er det sociale behov, som i højere grad tillægges vægt inden for boligpolitikken og navnlig inden for den boligpolitiske støtte, som skal gives over boligsikringen.

Men uanset at disse væsentlige fremskridt blev opnået i 1966, må man nu konstatere, at der stadig er store problemer tilbage, og at 1974 ikke, således som vi havde håbet, blev slutpunktet, men at der også i 1974 efter alt at dømme vil være boligmangel og bolignød, hvis vi ikke gennemfører en revision af boligforliget. Det er muligt, at vi uden for København og hovedstadsområdet kan have klaret disse problemer allerede inden 1974; ser man ud over landet, er der jo mange områder, hvor der ikke findes boligmangel. Men der er stadig boligmangel i Københavnsområdet, kombineret med det særlige saneringsproblem, som navnlig gør sig gældende her i Københavnsområdet.

Boligproblemerne i hovedstaden vil derfor stå tilbage endnu gennem nogen tid og hvis boligforliget ikke revideres også ud over 1974.

Selv om det kun skulle være et hovedstadsproblem, er det naturligvis alligevel af den allerstørste betydning, at man forsøger at finde en løsning på bolignøden og på fremme af saneringen. Boligforliget må derfor revideres, men det vil være ønskeligt, om alle fire partier, der var med i boligforliget, var med i disse forhandlinger og medvirkede til en sådan ordning, et spørgsmål, som også er blevet berørt af tidligere ordførere, bl. a. hr. Helge Nielsen. Forhandlingerne om disse problemer må naturligvis finde sted i 21 mands udvalget vedrørende de boligpolitiske foranstaltninger og i boligudvalget, og regeringens forslag, som de her foreligger, er udtryk for regeringens syn på disse spørgsmål, men ikke noget ultimatum i forhold til oppositionen.

De forslag, som foreligger her til behandling, vedrører navnlig spørgsmålet om lånegrænser og løbetider inden for realkrediten. De drejer sig om lejeværdien for enfamiliehuse ved ejerskifte eller ny erhvervelse og endelig om fastlæggelse af lejeværdien for ejerlejligheder. Men herudover kan der forventes yderligere forslag, således som det er nævnt i økonomiministerens redegørelse, bl. a. et forslag om lejeforhøjelser ved genudlejning, men dette problem er foreløbig udskudt, til de nu igangværende forhandlinger mellem ejer- og lejerorganisationerne om en række boligpolitiske spørgsmål har fundet deres afslutning. Vi regner med, at denne afslutning finder sted, således som det er ønsket fra regeringens side, den 15. februar i år.

Det andet problem, hvorom der kan ventes et lovforslag, er spørgsmålet om øget selvfinansiering for de sociale boligselskaber, hvor der også for tiden føres forhandlinger mellem boligministerium og boligselskaber, og hvor der også er sat en frist til den 15. februar for afslutning af forhandlingerne. Jeg skal ikke her gå nærmere ind på disse forslag, som jo senere vil komme til behandling i folketinget, når vi hører oplægget fra de forhandlende organisationer og boligministeriet.

Jeg skal på mit partis vegne gøre nogle bemærkninger om de seks foreliggende lov-